

Referat despre Stonehenge - partea a treia

Monumentele megalitice, unele contemporane sau chiar anterioare datei construirii primelor temple din Mesopotamia si Egipt, marcheaza inceputul arhitecturii monumentale. Omul nu mai este acum preocupat exclusiv de a-si construi un adapost, nu se mai gandeste doar la caracterul strict si imediat utilitar al constructiei, ci concepe un monument arhitectonic destinat grupului sau social, conferind monumentului o functie exceptionala, solemna, religioasa (deci o functie publica), destinandu-l cultului mortilor, poate cul-tului soarelui sau cultului fortelor supranaturale. Sub raport tehnic si estetic, pentru evolutia viitoare a arhitecturii (cf. Huyghe) constructorii unor ansambluri mari de tipul Stonehenge demonstreaza ca au ajuns in posesia unor anumite notiuni de centru, de cerc, de axa, de ritm, etc. care de-acum inainte vor ramine definitiv la baza acestei arte care este arhitectura.

Constructia monumentelor megalitice arata ca la aceasta data exista o organizare sociala ierarhizata. Interesante si elocvente sunt in acest sens anumite date tehnice care vin in sprijinul unei asemenea presupuneri.

Numarul mormintelor megalitice din vestul si nordul Europei se ridica la 40-50 000. Exista, numai in insulele britanice, aproximativ 200 de crom-lehi de tipul henge. Exista, numai in sudul Frantei, peste 500 de dolmeni. Lespede de acoperis a dolmenului din La Ferte-Bernard cintareste 90 de tone; altele asemanatoare 85, 75, 60, 40 de tone. Cea din Mahfi-Rdhal are 11,50 m lungime pe 4,40 m latime. Unele blocuri cam de aceeasi greutate au trebuit sa fie aduse, pe uscat, de la o distanta de 30 km si chiar mai mult. Cel mai impresionant ca dimensiuni este dolmenul din Menga (linga Antequera, in Andaluzia), lung de 25,40 m, lat de 6,50 m si inalt de 3,30 m. Dolmenul este construit din numai 31 de blocuri. Camera funerara (un mormint colectiv? al mai multor sefi de trib? sau al unei singure capetenii?), precedata de un coridor de acces acoperit cu o singura lespede, este inchisa de o alta lespede monolitica (de forma trapezoidala neregulata) lunga de 10 si 12 m, lata de 6 si 7 m, groasa de 2 m. Aceasta lespede monolitica are un volum de 135 m³ si o greutate de 320 de tone. Dolmenul era in intregime acoperit de o movila de pamint, un tumul cu diametrul de 50 m.

Asemenea date ne pot da o idee despre enormele dificultati tehnice pe care constructorii epocii neolitice le-au rezolvat, totusi. Astfel: la transportul menhirului din Locmariaquer (inaltime 20,40 m, greutate 348 tone), pentru ca unul din capetele blocului sa poata fi ridicat si asezat pe rulouri de trunchiuri de copac a fost nevoie de 300 de oameni care actionau 40 de pirghii. Pentru ca blocul sa fie tras pe aceste rulouri a fost nevoie dc 1 750 de oameni, sau de 250 de boi; dar la o simpla panta de teren de numai doua grade, numarul acestora se ridica la 2100 de oameni, sau 300 de boi. In fine, pentru a inalta menhirul in pozitie verticala a fost necesar efortul a peste o mie de oameni 1 Toate aceste operatii extrem de grele presupun existenta unei colectivitati de cel putin 10 000 de persoane; implica o anumita organizare administrativa, o anumita specializare (cioplitori de piatra), o diviziune ocazionala a muncii; apoi importante rezerve alimentare pentru oamenii folositi in constructie si in transport, pentru "tehnicieni", pentru supraveghetori. Si totul pentru a inalta un monument: rudimentar, clar marcand un moment dintre cele mai interesante din istoria culturii si

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

civilizatiei preistorice.